

skulde det være, at det enten griber for dybt ind, eller at det ikke griber dybt nok ind. I de Bemærkninger, jeg agter at gjøre, vil jeg komme til at glide meget let hen over vigtige Afsnit af Lovforslaget, af den Grund, at det er Afsnit, med Hensyn til hvilke jeg ikke tør tilltage mig at ville belære Forslagsstilleren eller mine Colleger her i Thinget. Med Hensyn til den øvrige Deel af Loven troer jeg at burde fremsætte saavel de Grunde, hvorfor jeg i nogle Punkter stemmer med Forslagsstillerens Bæer, som de Grunde, hvorfor jeg i andre Punkter ikke stemmer med ham; jeg vil altsaa mere komme til at begjære Oplysninger end at forsøge at meddele faadanne. Jeg maa tilstaae, jeg tiltræder Forslagsstillerens Mening, at der netop med Hensyn til den communale Beskæftning, være sig Beskæftningen i Amtscommunerne eller Sognecommunerne, kan være Grund til at udøve den Tilhørsret, som Staten overhovedet skal udøve med Hensyn til Communerne, men det forekommer mig at være tvivlsomt, om Tidspunktet til at udøve denne Tilhørsret kan være kommen, saalænge vore Communer ikke i Virkeligheden have faaet den Frihed, som de faa naturlig maae vente, efter at Staten har modtaget den Udvikling, som vi nu have nydt Frugten af i en halv Snees Aar. Jeg skal ikke gaae nærmere ind paa de enkelte Ansættelser, om hvormeget Communerne skulde have Naadighed til at paalægge uden den lovgivende Magts Sanction, og hvor Grændsen skal være, hvor denne Sanction skal indtræde, thi dertil vil udfordres en Sagkundskab, som jeg ikke føler mig i Besiddelse af. Derimod kan jeg ikke tilbageholde Udtalelsen af nogen Frygt for, at Rigsdagen kan komme til at udsætte sin velberettigede Indflydelse for at gaae tabt ved at gaae altsfor meget i Detail; thi vi maae erindre, at det Forslag, her er fremkommet, er aldeles overeensstemmende med, hvad vi mange Gange i Detaillen have vedtaget med Hensyn til Bestemmelser om, hvorledes Rigsdagen og locale Forvaltninger skulde støtte hinanden. Jeg frygter altsaa for, at Rigsdagen let kan komme til at løbe nogen Fare ved altsfor meget at indlade sig paa det Specielle; thi enten vil den føle sig i den Grad overvældet af den Masse localt Stof, der vil strømme ind

paa den, at den opgiver en grundig Behandling, og det vil visseelig snart drage tilfølg, eller ogsaa vil Rigsdagen komme til at arbeide sig tret i Forsøget paa grundigt at behandle den Masse Detail, uden at dog derved opnaaes videre, end om man strax havde opgivet Behandlingen, og Rigsdagen vil maastee derved afholdes fra en grundig Behandling af vigtigere Sager. Dette være imidlertid kun fremfat som en personlig Frygt, der er opstaaet hos mig; jeg besidder ikke Data, hvorved jeg kan paatvinge Andre den samme Frygt, og jeg skal være villig til at lade den tage fra mig. Der er i den første Deel af Lovforslaget en Paragraph, hvori jeg har troet, at Forslagsstilleren ved en mindre heldig Redaction var kommen til at sige noget ganske Andet, end han egentlig vilde; men ved de Ytringer, der saaldt fra den ærebe Indenrigsministers Side om denne Paragraph, er der hos mig opstaaet nogen Tvivl, om ikke min Opfattelse kunde være falsk; jeg skal ganske simpelt nævne, hvad det er; jeg ikke ret kan tiltræde. I § 4 har Forslaget følgende Bestemmelse:

„De Bidrag til Amtsrepartitionsfondet, som efter Ovenstaaende falde paa Sognecommunerne, fordeles mellem disse forholdsvis efter de Tal, som fremkomme, naar hver Communes Hartkorn multipliceres med dens ved nærmest forudgaaende Folketælling udfundne Folkmængde.“

Den høitærede Indenrigsminister har visse Indvendinger at gjøre mod denne Paragraph, og de gik, saavidt jeg erindrer, væsentligt ud paa, at Folketallet i en Commune ikke var nogen heldig Factor i Maalestoffet for Communes Statteevne, Noget, hvori jeg skal give Ministeren fuldkommen Ret; men mine Indvendinger dreie sig om noget heelt Andet; thi tage vi Paragraphen efter dens Ordlyd, vilde den medføre adskillige Følger, som idetmindste forekomme mig ikke at være hensigtsmæssige. Jeg vil sætte, at to Communer ligge ved Siden af hinanden, væsentligt have samme Forbundsbestaffenhed og samme Afsetningsforhold, og at Hartkornsansættelsen har været lige høi, saa at altsaa Hartkornet er proportionelt med Areal; jeg